

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 85.865 van 9 maart 2000
in de zaak A. 80.548/VII-17.231.**

In zake : Frank VAN DE KEERE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat K. D'HONDT,
kantoor houdende te BEVEREN,
Kasteeldreef 77

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat E. VAN ACKER,
kantoor houdende te GENT,
Brugsesteenweg 318

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Frank VAN DE KEERE op 5 oktober 1998 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 11 juni 1998 waarbij het beroep aangetekend tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 15 oktober 1992 houdende het verlenen van de vergunning aan verzoeker om zijn varkensbedrijf, gelegen aan de Molenstraat 150 te Sint-Laureins, verder te exploiteren en uit te breiden, gegrond wordt verklaard en de vergunning wordt geweigerd;

Gelet op het arrest nr. 79.123 van 4 maart 1999 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging van 17 maart 1999;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. PROV00ST;

Gelet op de beschikking van 11 oktober 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 19 januari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 februari 2000;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. D'HONDT, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat D. DE KEYSER die, loco Advocaat E. VAN ACKER verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROV00ST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De gegevens van de zaak.

Overwegende dat de feitelijke gegevens als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker baat een varkensbedrijf uit in Sint-Laureins, deelgemeente Watervliet. De inrichting is deels gelegen in woongebied met landelijk karakter en deels in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

1.2. Op 21 augustus 1991 vraagt verzoeker een exploitatievergunning (ARAB-regime) voor het uitbreiden van het bedrijf tot 180 zeugen en 1.430 mestvarkens, en de opslag van 2.819 m³ dierlijke mest.

1.3. Op 15 oktober 1992 verleent de bestendige deputatie de gevraagde vergunning voor een termijn tot 19 maart 2017.

De tussenkomende partij tekent met een brief van 12 november 1992 (ontvangst 16 november) beroep aan tegen de exploitatievergunning.

Op 18 april 1994 weigert de Vlaamse minister van openbare werken, ruimtelijke ordening en binnenlandse aangelegenheden de bouwvergunning ter regularisatie.

Op 18 januari 1995 stelt de gemachtigde ambtenaar een minnelijke regeling voor, met name het betalen van de meerwaarde die het goed heeft gekregen, te weten 218.400 frank. Verzoeker gaat op het voorstel in.

1.4. In de beroepsprocedure tegen de exploitatievergunning verleent de afdeling stedenbouwkundige vergunningen op 24 mei 1995 een gunstig advies en bevestigt dit op 4 december 1997, verleent de administratie gezondheidszorg op 30 mei 1995 een ongunstig advies, verleent de Vlaamse landmaatschappij op 27 februari 1997 een gunstig advies voor een termijn

tot 1 september 2011 en verleent de afdeling milieu-vergunningen op 13 oktober 1997 een voorwaardelijk gunstig advies.

1.5. Op 11 juni 1998 wordt dan de bestreden beslissing genomen : het vergunningsbesluit van 15 oktober 1992 wordt opgeheven;

2. De gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel aanvoert wat volgt :

"MACHTSOVERSCHRIJDING: ONBEVOEGDHEID RATIONE TEMPORIS: VERLIES VAN BEVOEGDHEID VAN DE VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING WEGENS NIET-NALEVING REDELIJKE TERMIJN

Doordat het beroep tegen de beslissing van de Bestendige Deputatie dd. 15 oktober 1992 werd ingesteld op 12 november 1992 en de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling pas op 11 juni 1998 uitspraak heeft gedaan op het beroep, beslissing welke pas op 12 augustus 1998 aan verzoeker ter kennis werd gebracht;

Terwijl een beslissing (alook de kennisgeving daarvan) dient te geschieden binnen een redelijke termijn;

Er dient bijgevolg te worden vastgesteld dat deze laattijdige ministeriële beslissing dient te worden vernietigd en dat de bij beslissing van de Bestendige Deputatie van de Provincie Oost-Vlaanderen dd. 15 oktober 1992 verleende vergunning als definitief dient te worden aanzien";

dat hij in de toelichting verduidelijkt dat er tussen het indienen van het beroep en de uitspraak 5 jaar en 7 maanden zijn verlopen, en dat de kennisgeving aan verzoeker nog eens 2 maanden op zich heeft laten wachten, dat ook al bepaalt het ARAB geen termijn voor de uitspraak in beroep, er toch uitspraak moet worden gedaan binnen een redelijke termijn, wat in casu niet is gebeurd, en dat als gevolg van het overschrijden van de redelijke termijn de verwerende partij niet langer bevoegd was uitspraak te doen, en de in eerste aanleg verleende vergunning definitief is geworden;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad van State met betrekking tot de redelijke termijn; dat zij daaraan nog toevoegt dat verzoeker de verwerende partij nooit heeft aangemaand om een beslissing te nemen, noch het bewijs levert in zijn belangen te zijn geschaad;

2.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord in essentie verwijst naar de overwegingen van het schorsingsarrest, waarin het eerste middel ernstig werd bevonden;

2.4.1. Overwegende dat een tijdsperiode van vijf jaar en zeven maanden om over het onderhavig administratief beroep te beslissen onredelijk lang is; dat de verwerende partij geen argumenten aanbrengt ter staving van die tijdsperiode; dat een verklaring wellicht is dat, zoals uit het administratief dossier blijkt, de vereiste adviezen pas werden aangevraagd op 2 mei 1995, dit is bijna twee en een half jaar na het indienen van het beroepschrift; dat ook voor dat stilzitten geen verantwoording voorhanden is; dat die elementen volstaan om te besluiten tot de gegrondheid van het middel;

2.4.2. Overwegende dat van de exploitant die het door derden ingesteld administratief beroep noodgedwongen ondergaat, niet kan worden verwacht bij de overheid aan te dringen op een spoedige beslissing; dat hij juist aanspraak kan maken op een beslissing binnen een redelijke termijn en dat hij bij een onredelijk lang uitblijven van een beslissing mag aannemen dat zijn vergunning definitief is; dat het argument van de verwerende partij dat verzoeker niet in zijn belangen werd geschaad dan ook niet relevant is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 11 juni 1998 waarbij het beroep aangetekend tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 15 oktober 1992 houdende het verlenen van de vergunning aan Frank VAN DE KEERE om zijn varkensbedrijf verder te exploiteren en uit te breiden, gegrond wordt verklaard en de vergunning wordt geweigerd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van het annulatieberoep, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op negen maart tweeduizend, door de
VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.